

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4565/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Бошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 265/19 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 265/19 од 14.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 265/19 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 35/2019 од 19.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 05.09.2005. године (тачка 1.) у предмету Ст 7/10 у износу од 113.669,35 динара са законском затезном каматом почев од 05.09.2005. године, као дана усвајања Закључка о листи потраживања, па до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужиља да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж рр 265/19 од 14.05.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20),а ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У овом случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилца као о посебној ревизији. Правноснажном пресудом одлучено је о основаности тужбеног захтева за накнаду имовинске штете која је тужилци изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 7/2010. О овом праву тужилца, судови су одлучили уз примену материјалног права, ценећи одредбу члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Правноснажне пресуде приложене уз ревизију другачије садржине не указују и нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилца, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета дана 25.02.2019. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 113.669,35 динара. Како се у овом случају ради о

спору мале вредности у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић